

[Jørgen Jørgensen (Leire).]

Venstre gav under Forhandlingerne i Sommer et Tilsagn om at ville medvirke til at skaffe Balance paa indeværende Aars Finanslov, men det forekommer mig, at det efterhaanden bliver noget vanskeligt at forstaa, paa hvilken Maade Venstre vil indløse dette Tilsagn. Vi har tidligere foreslaaet en Beskatning paa stabile Indkomster, en Beskatning, som var meget rimelig og naturlig under de foreliggende Forhold. Dette Forslag blev pure afvist af det ærede Medlem og hans Parti. Vi møder nu med en Formuebeskatning og en Renteskat, som pure afvises fra det ærede Medlems Side, og da vi for faa Dage siden gennemførte en indirekte Beskatning til et Beløb af ca. 5 Mill. Kr., som ogsaa skulde tjene det Formaal, her er Tale om, afvistes den af det ærede Medlem og hans Parti. Det ærede Medlem er staaet op her og har sagt, at de indirekte Skatter, vi har, har svigtet i nogen Grad, og at han ikke tror, det er muligt at komme længere ad den Vej.

Jeg ønsker at spørge: Hvad var da Meningen, da Venstre i sin Tid gav Tilsagn om at ville yde sin Medvirken til Dækning af Finanslovens Underskud? Det ærede Medlem kan ikke henviser til, at der er Mulighed for Gennemførelse af Besparelser til et Beløb som det, Finanslovens Underskud angiver. Det ærede Medlem vil erkende, at mulig gennemførlige Besparelser afgjort ikke kan blive af en Størrelse, der for indeværende Aar kunde faa væsentlig Indflydelse paa de 20 Mill. Kr.s Underskud, som det her drejer sig om. Forholdet er altsaa det, at det ærede Medlem siger: De 5 Mill. Kr.s indirekte Skatter, som Venstre stemte imod forleden Dag, er alt for lidt, for vi kan kun give Tilsagn om at skaffe $\frac{1}{3}$ af Beløbet i direkte Skat, de $\frac{2}{3}$ skal skaffes ved indirekte Skat. Det maa formodentlig sige, at det ærede Medlem mener, vi skal have flere indirekte Skatter, end der her er foreslaaet, til Dækning af dette Aars Underskud, men alligevel stemte det ærede Medlem mod Forslaget om de 5 Mill. Kr.s Skat. Det ærede Medlem og hans Parti har i Sommer givet Tilsagn om at ville medvirke til Dækning af Finanslovens Underskud. De har afvist alle de direkte Skatter, som Regeringen har foreslaaet til dette Formaalets Opnaaelse, de har afvist de indirekte Skatter, Regeringen har foreslaaet til det samme Formaal, og jeg mener da at have Ret til at spørge det ærede Medlem: Var der da ingen Mening i det Tilsagn, Venstrepartiet gav under Kriselovsforhandlingerne i Foraaret, eller paa hvilken Maade mener

Venstre at kunne indfri det givne Tilsagn? Der er ingen, der med stor Lyst gaar til at kræve nye Skatter, men Tiden kræver nu en Gang, at de Udgifter, der skal til, bliver lagt paa de Skuldre, der kan bære dem, og det er min Tro, at de store Indkomster og de store Formuer har Muligheder for at tage en Part af Tidens Vanskeligheder. Jeg tror, at det Parti, der modsætter sig, at dette sker, ude i Befolkningen vil blive opfattet som Forsvarer for Kapitalinteresser, og jeg tror, det vilde være meget nyttigt, om Venstre gav os klar Besked om, naar de ikke vil være med til at skaffe nye Indtægtsmuligheder, hvorledes de da vil skaffe Balance paa Statens Regnskab, paa hvilke Omraader de vil indføre de Besparelser, som de mener kan give Erstatning for det Indtægtstab, Staten paa anden Maade lider.

Jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig og hurtig Behandling af de foreslaaede Indtægtslove, fordi jeg anser det for meget nyttigt, ja, nødvendigt, at vi nu faar Sikkerhed for, at der for indeværende Aar kan skaffes Dækning paa Finansloven. Det er i disse Aar af stor Betydning, at Statens Finanser er i Orden, og derfor vil vi efter Evne medvirke til, at de Penge, som der er Brug for, kan skaffes til Veje, for at der kan blive Balance paa den Finanslov, som ellers vilde give et Underskud.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Derimod har jeg ikke nogen som helst Grund til at takke Ordførerne for de to andre Partier. De har indtaget en saa intransigent Stilling mod det, der ligger i Lovforslagene, at jeg ikke kan anvende noget Lovord derfor. Det er jo en nem Stilling, naar man er i Opposition, at modsætte sig alt, hvad der kommer fra Regeringen. Det er en nem Stilling, fordi man mener derved at kunne fritage sig for Ansvar for Økonomien, men det skulde dog være en for nem Stilling for de Partier, som altid plejer at slaa sig selv for Brystet, saaledes som Fari-sæerne gjorde i gamle Dage, og sige: her er den virkelige Samfundsøkonomi, her er den virkelige Interesse for Statens og Samfundets Økonomi, og de andre Partier er altid dem, der bringer Ulykke og slet Økonomi ind i Samfundet. De Partier, der plejer at slaa sig for Brystet og rose sig af deres store Interesse for sund og god Økonomi, de lægger nu ganske roligt Hænderne i Skødet og siger: Vi kan ikke gaa med til noget, og derved hindrer vi,